

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones à Clemente X. & Innocentio XI. editas

Luxemburgi, 1739

XVIII. Canonizatio S. Ludovici Bertrand, Ord. Prædicatorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74708](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74708)

robore permanfuris) eadem Sacra Congregatio Sanctitatis Suae auctoritate specialiter, & expresse derogat, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Et ne præmissorum ignorantia à quoquam prætendi possit, voluit eadem Sac. Congregatio, ut supradictum Decretum in valvis Basilicarum S. Joannis Lateranen. & Principis Apostolorum de Urbe, ac in Acie Campi Floræ, ut moris est, affixum, omnes, ad quos pertinet ita arctet, & afficiat, ac si unicuique personaliter intimatum fuisset. Utque eisdem transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ presentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ hac die 18. Martii 1671.

F. M. Cardinalis Brancatius.

Loco ✠ Sigillo.

C. de V. Archiep. Athen.

Mandat dictum Decretum publicari.

Fides transumptorum.

Edit. 18. Martii 1671.

Publicatio d. Decreti.

Die 29. Augusti 1671. supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Basilicarum S. Joannis Lateranen. & Principis Apostolorum de Urbe, ac in Acie Campi Floræ, & aliis locis solitis, & consuetis per me Franciscum Perinum S. D. N. Papæ Curf.

Joseph Pizzardus Mag. Curfor.

XVIII.

Canonizatio S. Ludovici Bertrandi Ordinis Prædicatorum. Hujus Ludovici Clemens IX. decrevit posse tuto deveniri ad solemnem Canonizationem, sed morte præventus explere non potuit. Ideo hic Pontifex nedum ejusdem Ludovici, cujus insuper Bullam expedivit, sed, & aliorum quatuor, scilicet Rosæ d. Ordinis Prædicatorum, Cajerani Thienæi, Francisci Borgiæ, & Philippi Benitii Canonizationem solemniter peregit.

CLEMENS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Nunc primum impressa.

Proœmium.

Cœli Terræque Conditor ab ipso mundi exordio usque ad hæc nostra tempora, in quibus seculorum fines devenisse creduntur, nusquam per singulas ætates tanquam per horas distributas Operarios in Vineam suam mittere desistit; qui pondus diei, & ætus portantes, labore, sudore, ac sanguine illam irrigarent, & omnium Cœlestium virtutum, ac æternæ vitæ fructibus germinare eam facerent; donec juxta divina Scripturarum oracula ex omnibus Gentibus, Tribubus, Populis, & linguis à solis ortus Cardine usque ad Terrarum limites omnes ad cenam Agni providi congregati in regno cœlesti vinum novissimum biberent, quod Dei sapientia electis suis miscere consuevit. In excolenda Sanctæ Crucis vite omni cura potissimum insudarunt in operibus diversi, in virtute uniformes, ut etiam per Regna, & Provincias nostris majoribus antea ignotas, ita innotuerit ejus virtus, ac vigor in totius Orbis victoria, ipsiusque de mundi Principe triumphus, ut jam tremendum illud cunctis Potestatibus nomen, quod est super omne nomen, sibi jam barbaras nationes subegerit, & in Nomine JESU omne genu flectatur, ac omnis lingua confiteatur, quia Dominus JESUS in gloria est Dei Patris.

§. 1. Plures hujusmodi, & strenuos Operarios continuata serie Catholicæ Ecclesiæ Prædicatorum Ordo ministrare non desistit, inter quos novissime egregius Dei Servus LUDOVICUS BERTRANDUS mirifice claruit, qui ardentissima in ipsum Deum, & proximum caritate flagrans, cæterarum virtutum excellentia, prophetiæ dono, & Apostolico ministerio coruscus, omnium lin-

guarum laudibus merito celebratur, cujus pietas, & devotio adhuc in ipsa tenera ætate effulset, quibus, & mundi contemptam, & Religiosi status perfectionem jungens veteranis Professoribus admirationi, & exemplo fuit. Postmodum ad Occidentales Indos Evangelicus Prædicator missus plurimos ad Christi fidem adduxit. Apostolicis etiam signis, charismatibus, & auctoritate decoratus, & cunctis virtutibus fulgens inventus est dignus, qui super excelsum Candelabrum in Sancta Ecclesia collocaretur, ut cæteris, qui in Domo Dei sunt ejus radii elucescant. Rationi, & æquitati convenit, ut præclarus hic Dei famulus, qui pro ejus gloria, & animarum salute, multos maximosque labores, & ærumnas pertulit, cujus nomen Deus ipse gloriosum efficit, à nobis quoque, qui ejus vices in terris (licet immeriti) gerimus, honorabilis ubique reddatur. Hunc igitur ut merito in Ecclesia militante Populus fidelis, & Plebs Deo dicata Sanctorum fastis adscribi plenius agnoscat, ejus præclara gesta, & eximia virtutum ornamenta tanquam præcellentia, ad imitandum proponenda duximus, ut Christi nomine decorati gesta sua ad ejus exemplum in Dei gloriam conformantes eum in opportunitatibus, & tribulationibus Advocatum apud Deum Patrem Omnipotentem habere mereantur. Atque ut Christifidelium ora promptius in divinis laudibus exultent, & pietatis fervor erga tantum Jesu Christi Servum magis in dies excitetur, ejus admirandam, & omni laude dignam in Terris peractam vitam in primis exponere, & brevi inclusam eloquio patentem reddere decrevimus.

§. 2. Valentia igitur in Hispania Tarracoeni ex piis, honestis, Catholicisque Parentibus Joanne Ludovico Bertrando, & Joanna Anna Exarch editus est in lucem Ludovicus Bertrandus anno Dominicæ salutis millesimo quingentesimo sexto, Kalendis Januarii, & ibidem in Parochiali Sancti Stephani Ecclesia, eodemque fonte, quo olim S. Vincentius Ferrerius in Christo renatus fuerat, baptizatus fuit, ut Sanctum cui Ludovicus carnali prolapia junctus erat communi etiam regenerationis propinquitate attingeret. Infans à Parentibus eidem Sancto Vincentio mire devotis, pie, honesteque educatus, nec non optimis moribus ita imbutus fuit, ut neque in illa tenera ætate defuerint argumenta futuræ Sanctitatis; vagientis enim, ac plorantis lacrymæ nulla re sisti certius poterat, quam Sanctorum Imaginibus ejus conspectui oblatis, quarum ad intuitum domi, & in Templo mirifice gestiebat.

§. 3. Crescente ætate, crevit pariter virtutum Amor, & erga res divinas pronus affectus. Vix pueritiæ limen attingerat, quando notatus fuit crebro ad solitudinem Cubiculi se se recipere, ut geniculans prolixæ rationi incumberet. Illic Dominum in se loquentem audiens suimet corpuseculi robustus domitor evasit, illic sprete delicati cubilis mollitiæ, aut humo, aut duro in ligno modicum somnum capiebat, illic jejuniis, victuique parcissimo corpus assuescere docuit, ac variis poenitentia austeritatibus extenuare cœpit. Exinde frequentando Gymnasio, & literarum studiis addictus non minus prava confortia, nugas, atque illecebras, quam otii laxamenta, velut bonarum artium æruginis, & virtutum pestes cautissima sedulitate jugiter evitavit.

§. 4. In simplicitate cordis sui quæsitivum Dominum, & invenit illum; in Ecclesiis enim, & maxime Ordinis Prædicatorum sapissime orationi vacans, morabatur: Sacris etiam lectionibus, divinisque colloquiis mentem reficiens, invenit quem diligebat Anima ejus: Sanctissimæ Eucharistiæ frequenti, humili, & occulta sumptione delectatus, in Dei ac Proximi amorem totus exar-

Ratio editionis Bullæ.

Nativitas S. Ludovici, & Julque Parentes.

Infans à vâgitu desistit inspicies SS. Imagines.

Puer orationi, ac Poenitentia incubit.

Actus virtutum in pueritia exerciti.

S. Ludovici admirabilis vita, & præclara gesta unitim referuntur.

Eremiti desiderio clam Domo aufugit.

Revocatus Ord. Prælic. ingreditur reluctantibus domesticis.

In novitiatu Genitoris querelas, & blandicias saparavit.

Post præclara indicia vitæ Regularis professionem emittit.

Promotus ad Sacerdotium. Novitiarum Magister eligitur.

Factus Superior ceteros etiam virtute, & exemplo prævit.

Per quatuor integras horas orationi mentali vacabat.

His aliam dimidiam horam addebat contemplandis gaudiis B.V. Sæpe visus est non spiritu tantum, sed & corpore à Terra sublevari, & splendoribus circumfundi.

Familiares vehementer hortatur ad frequentem sumptionem, vel saltem visitationem Ss. Sacramenti Altaris.

Ad Sacrificium Missæ nunquam sibi satis paratus videbatur.

Impeditus à sacrificando S. Eucharistia refectebatur.

Humilitas.

Paternitatis titulo Prior se honorari inhibuit.

Alii actus heroicæ humilitatis referuntur.

fit, Xenodochia magna caritate visitans: pauperibus tota animi sui demissione inserviebat.

§. 5. Ut Domini consilium de relinquendis Domo, Fratribus, & Parentibus perfectus impleret, Eremiti desiderio clam Domo aufugit, sed specioso pietatis titulo revocatus, aliamque fallacis seculi fugam auspicatus, primo Clericalem admisit habitum, mox vero non sine magna cum domesticis lucta, Ordini Sancti Dominici nomen dedit in Conventu Prædicatorum Valentino, & Religionis habitu suscepto præclara S. Vincentii Ferrerii ejusdem familiæ celebrissimi Alumni vestigia sibi sequenda proposuit; ejus exemplo in omnium virtutum genere proficiens, genitoris querelas, & blandicias invictò animo superavit, & tyrocini anno expleto (in quo regularis militiæ præclara dedit indicia) solemniter religiosæ professionis vota emisit; postquam multis, magnisque virtutum incrementis vitam, quam ad eum usque diem integerrimam egerat, cumulavit. Sacros Ordines peracto novitiatu suscepit, & ad sacrum Presbyteratus ordinem promotus, paulo post novitiarum Magister raro exemplo eligitur; quod munus cum pluribus annis magna cum laude exercuisset, Vicarius Conventus de Albayda, deinde Prior S. Honuphrii fuit designatus; Demum Conventui Valentie præfuit, in quibus cæteris Fratribus non tam prælatione, quam virtute, & exemplo semper prævit.

§. 6. Inter cætera, quibus ad sublimem perfectionis gradum pervenit, summum fuit orationi mentali per quatuor integras horas quotidie vacare, Dominicæ Passionis Mysteria magno cum fervore, & mentis Jubilo recolendo. His post meridiem contemplandis Beatissimæ Virginis gaudiis dimidiam horam addebat. Sub his celestium illustrationum commercii persæpe visus est non solum spiritu rapi in ethærum, sed & corpore à terra sublevari, & luculentis splendoribus conspicue circumfundi.

§. 7. Erga Sanctissimum Altaris Sacramentum miro ex intimis præcordiis ardore flagrabat sciens hoc esse pulcherrimum, & optimum electorum frumentum, ac vinum germinans Virgines; propterea familiares ad ejus sumptionem, vel saltem visitationem frequentiam vehementer hortabatur: Sacrum Missæ Sacrificium celebraturus Angelicæ puritatis candorem æmulari cupiens, quantavis carnis mortificatione, & mentis in Deum elevatione esset ornatus, sibi nihilominus nunquam satis paratus videbatur esse; à sacrificando impeditus Sacra Eucharistia refectebatur, ut jugiter Christum in se manentem haberet, & in eo ipse quoque assidue maneret.

§. 8. Ut cum Patre luminum jugis esset conversatio sua, mira simplicitate in omnibus semper se gessit, magna tamen cum prudentia qua præditus erat. Humilitati sic addictus fuit, ut in sua nihili cognitione, & vili existimatione perpetuo moraretur; se omnium in virtutibus minimum, in peccatis maximum prædicans, omnibus subesse satagebat, ab ipsis novitiis de suis defectibus admoneri non solum gaudens, sed etiam sæpe imperans se ipsum perturbantem omnia, ac solum Judæ proditoris, ac Dæmonum consortio dignum appellans, innumeris aliis se ipsum probris, & convitiis onerabat. Summo mœrore cum honorifice aut tractaretur, aut exciperetur, afficiebatur; ita ut procumbens in genua ne manibus suis oscula figerent, deprecaretur, ac Paternitatis titulo Prior se honorari inhibuerit.

§. 9. Si quem læsisse sua mæstitia, aut aliter timuisset, genuflexus veniam poscebat. Concionatoribus etiam ipsis, quos instruxerat ministrum se jungebat, nec ullius quamvis ineditum sermonem despexit. In ipsis favoribus cæ-

lestibus, & divinis revelationibus mirifice humilitatis spiritum custodivit. Timore judiciorum Dei percussus se in Infernum demergi sibi ipsi videbatur; cui timorem filialem à Deo precibus, & pœnis obtentum jungens, mæstus, & pavidus continuo apparebat. Eumdem profundæ humilitatis spiritum in sibi subditorum cordibus superior existens inferere studuit; dicere solitus Religiosum perfectionis cupidum debere spernere se, spernere nullum, spernere Mundum, & spernere se sperni. In his unumquemque sic proficere debere dicebat, ut quantavis virtute, & meritis clarus esset, nunquam tamen de se præfumeret, aut se alicui præferret.

§. 10. Magis astuavit caritatis erga Deum incendiis, quam nunquam tribulationum aquæ extinguere potuerunt; Unde, & zelo Dei ardens utebatur, si quid contra Dei præcepta moliri, aut videret, aut audiret; quin, & sermones ejus ut faces ardebant, nihil de seculi vanitate mixtum continentes; sed vel ad Dei famularum, vel ad penitentiam, & peccatorum detestacionem directi erant: frequens fuit in sacra scripturæ sententiis, aut Sanctorum gestis enarrandis: Magno fervore exaggerans, horrendum esse incidere in manus Dei viventis, & irati. Hinc plures re ipsa experti sunt ab ejus conversatione novis semper in Dei servitute fervoribus excitatos recessisse.

§. 11. Cum nobilis quidam communem vitiorum objurgacionem ad se singulariter credidisset à B. Ludovico directam: Mortem quam ei comminatus fuerat, nisi dicta in suggestu revocaret, viriliter renuenti stricto in eum sclopo intentat, illico in Crucifixum mirabili transformatione sclopus mutatur, ipso Aggressore miraculi vi prostrato, ac veniam enixe petente. Beatusque Ludovicus suæ humilitati consulens, plus timens laudantem populum, quam sclopum: suo socio Christophoro de Mora præcipit, signans in ejus pectore Crucem, ut prodigium celaret: usque dum annis triginta transactis interrogatus panderet veritatem.

§. 12. Usque adeo ardebat in eo Martyrii desiderium, ut in tremendi Sacrificii elevatione cum Divo Petro Martyre ex intimis præcordiis Divinam Majestatem exoraret: Da mihi Domine, ut pro te moriar, quemadmodum pro me mori voluisti. In prospectu enim Imaginis S. Vincentii Martyris eidem pœnis, & suppliciis quibus ipse certavit, & vicit, affici vehementer optavit. Audiens pœnas quibus pro fide Christi sua ætate aliqui gloriose diem clauserant extremum, ex profundo cordis in jubulum erumpens eis cum similibus victoriis totis visceribus se socium jungi cupiebat.

§. 13. Eadem caritate etiam erga proximum ardens animarum solatia, & progressus totis viribus promovebat. Frequens fuit in confessionibus audiendis, pro aliorum culpis expiandis duris se flagellis cædens, quibus mulierem honestæ (quoad seculum) conditionis, cujus peccandi consuetudinem Deo revelante noverat, revocavit. Adolescentula etiam ne caderet, orationibus, & pœnis à Deo obtinuit. Pestis tempore quoscumque mendicos obvios habuisset, ad Conventum S. Annæ Albaidæ quamquam inopia laborantem, ubi tunc munus agebat Superioris, reficiendos adducebat: Dicere solitus, Deum nunquam sibi fideliter servientibus deesse. In vias, & montes procedens, peste extinctos sepultura donabat. In Xenodochiis, & Domibus infirmos sæpe invisens, eorum plurimos, imponens eis manus, & pro eis deprecans, sanitati restituit; Inter quos non sine evidenti miraculo Religiosus vir Franciscus Germanus jam morti proximus à B. Ludovico de recuperanda valetudine certior factus paulo post omnino liber convaluit.

Timore judiciorum Dei semper mœstus, & pavidus apparebat.

Ut alios Prior in humilitate instrueret, quid dicere solebat.

Caritas erga Deum.

Ejus sermones, & prædicationes quæ essent.

Audientes novis in Deum fervoribus excitati recedebant.

Sclopus quo aggreditur in Crucifixum mutatur.

Ejus Socio præcipit ut prodigium celer usque ad annos 30. Desiderium Martyrii.

Caritas erga Proximum.

Mulierem a peccandi consuetudine revocat. Adolescentulam ne caderet à Deo obtinuit.

Mendicos quoscumque sibi obvios in Monasterio quamvis inope reficiebat.

Peste extinctos, quos per vias, & Montes invenisset sepeliebat.

In Xenodochiis, & Domibus agrorum sæpe invisens, plures impositione manuum, & oratione sanavit.

Morti proximo sanitatem prædicat, eamque paulo post recuperat.

1671.

Sedandis odiis incubit. In carcere detentus, aut morti addictus, aut modo, & suaviter liberat.

Pedester Occidentalem Indiam petit.

Hispalim novam ingressus gravissime læsum à cadente ponderosa trochlea sanatus.

Evangelizans diversis Indorum Populis plurimam mirabilia pertravit.

Loquens sua lingua hispana intelligebatur ab Indis.

Semper pedibus incedens, ac sustinens famem, sitim, æstum, & frigora, suum cursum consummabat.

Socio vulnus in capite curavit. Ab ipso delertus miserè vitam transegit, sic ut ei S. prædicerat.

Tigres, aliaque feras signo Crucis mites reddidit.

Quid Carthagenæ in Concionando egerit, & sustinuerit.

Tubaram suis Concionibus ad Religionem Catholicam convertit.

Dæmonem merito habitu ab his laboribus dehortantem detegit, & ab ira cogit.

Indi testimonium de Baptismate dato ejus filio.

Quanta fuerit fama Sanctitatis apud illas gentes. Ab adultero acriter reprehensus armis

§. 14. In sedandis odiis, & reconciliandis animis magnopere etiam hujus viri charitas enituit, in carcere detentis, aut morte addictis, ope, & auxilio non deerat, quorum plures è miseris, & injustis vexationibus miro modo, & suaviter liberavit.

§. 15. His Dei, & proximi amoris ardoribus incensus in terram alienigenarum gentium vere sapiens pertransire decrevit, ut Indorum Animas Deo lucraretur, a quo nec Amicorum, vel fratrum, aut Sororum artibus, precibus, vel lacrymis dimoveri potuit, omnibus enim magna cum animi submissione non sine fletibus valedicens pedestre iter occidentalem Indiam versus arripuit, & Hispalim novam ingressus omnibus ædificationi, solatio, & auxilio in opportunitatibus fuit; in qua sui Ordinis Religio a cadente ponderosa trochlea gravissime læsum, vulnere aqua loto sic sanatus pristina restituit, ut postmodum mirantibus cunctis, ne vestigium quidem cicatricis apparuerit. Appulit ad Carthagenæ Portum ibique in Conventu S. Josephi sui Ordinis habitavit, & inde ad diversos Indorum Populos missus evangelizavit, incolentibus scilicet Tubaram, Cipacoam, Paluatam, Monpoix, Seram, Sanctæ Marthæ, Turcarum, Tenorifem, & aliis, ibique plura, & mirabilia pertravit.

§. 16. Orationibus à Deo obtinuit, ut lingua sua Hispana, in qua natus erat evangelizando absque interprete intelligeretur ab Indis. Vigiliis, sitim, famem, æstum, & frigora, in hoc Apostolico Ministerio ferens, semper pedes incedens, & sæpe æger cursum suum cum Apostolo consummare gestiebat. Socium quandoque habuit rudem moribus, cui non sine miraculo mortale vulnus in capite curaverat, quin etiam præter expectationem, ut ei subveniret apparuit Arbor pomifera, fonsque ad radicem scaturivit, ut illum recrearet, & convivaret, qui postea cum inurbane defrensus, misere sicut ei vir Dei prædixerat, reliquum vitæ tempus, & finem consumpsit.

§. 17. Visus est etiam sæpe in itinere à via secedens flagellis se cadere. Pluries obvias habuit Tigres, aut alias Feras, quæ signo Crucis ab eo mites reddita, itinerantibus illæis relictis alio iter arripiebant.

§. 18. Carthagenæ Concionator deputatus in Quadragesima, ut ei mos erat, visus fuit duriora corda emollire, & auditores non nisi compunctos, & amare flentes dimittere. Rapiebat audientium mentes, neque enim hominis, sed Angeli spiritum verba ejus redolebant. Contumeliosis propter hæc à carnalibus, ac etiam probris, & irrisionibus appetitus gaudebat, quod pro nomine JESU talia pati dignus haberetur.

§. 19. Tubaram à Superiore missus, ut Gentes illas Dei cognitione imbueret, & Sanctæ Ecclesiæ Sacramentis initiaret: Omnibus illius loci infidelibus orationibus, jejunii, flagellationibus, & aliis pœnis, à Domino conversionis gratiam obtinuit, quam per conciones ipsius Dominus Noster exequi dignatus est. Dæmonem ibi merito habitu ab his laboribus dehortantem detegit, & ululantem abire coegit. Infantem (quæ fuit primus quem Sacro fonte abluit) ab Indo quamvis Idololatra delatum Michaellem appellavit, ipsomet Indo palam testante se ab Angelo Domini admonitum consecuturum eum cum Baptismo salutem æternam, & ad hoc ipsum B. Ludovicum à Deo illum directum fuisse. Idolorum etiam tæneria succendi curavit, & tanta sanctitatis ejus fama apud barbaras illas Gentes invaluit, ut plurimos ex illis furentes in quadam Ministrum (sola præsentia tumultum sedando) detinuerit. Publicum etiam ibi adulterum quamvis potentem acriter reprehendit;

a quo postea armis valide invasus mirantibus cunctis telo in terram cadente, incolumis, & intrepidus evasit.

§. 20. Nec ab hominibus solum, sed etiam a Dæmonibus in illarum gentium conversionibus plurima pertulit: præsertim apud quemdam veteranum Idolorum Sacerdotem morti proximum, quem Sacro Baptismate initiavit, & ab ipsorum immundorum spirituum infestatione fixo apud illum S. Crucis signo liberavit. Jacobum Raphaellem Frances, ex eo loco prævidit naufragum futurum, quem propterea per diem, & binas noctes natantem, & Beatiss. Virginis Sanctiss. Rosarii patrocinium assidue implorantem, salvum ad litus recepit; ubi eum propterea cum subsidii victus, & vestitus expectaverat, & a mortis instantis faucibus eripuit.

§. 21. Ab ipsis Indis visus fuit a terra in aestate elevatus, quem postmodum summa veneratione coluerunt, & abeuntem amare desleverunt; crediturque Populum illum ejus intercessione in Christi Domini fide adhuc perseverare ad cujus Hospitium in Oratorio commutatam etiam nunc, & Indi, & Hispani ad Divina beneficia ejus patrocinio impetranda accurrunt.

§. 22. His familia in Oppidis Cipacoe, & Peluati egit, ubi etiam evangelicam paupertatem servans lætus in rerum summa inopia, & volens vitam degebat, ac orationibus præter spem optatos obtinuit imbres, & Cinagam fluvium præ aquarum redundantia impervium signans Cruce aquas prout voluit, transegit. Cadentes etiam circum undique pluvia, illo Beatissimam Virginem de Rosario pie invocante, nec ipsam, nec socios attigerunt.

§. 23. Sub monte Sanctæ Marthæ Indorum accolarum circiter quindecim millia, suis prædicationibus ad fidem conversa baptizavit. Et non procul inde potentissimum venenum sibi ab Idolorum sacrificulo propinatum ebibens, post quinque dies lethale virus cum aliquot vermibus, seu parvis serpentibus stomacho ejectis, ac incolumis magno præsentium stupore perduravit.

§. 24. Dæmones visibiliter Gentibus illis apparentes, signo Crucis, & miris modis sæpe fugavit, quibus plures alios ad fidem adduxit. In oppido Monpoix visus fuit ei genuflexo assistere Sancti Doctores Ambrosius, & Thomas de Aquino.

§. 25. In Insula Sancti Thomæ dum furentes pagani arreptis lapidibus viri Sancto necem intendant, monitus ut fugeret, constantissime renuit, solaque Divini Verbi efficacia ducentos ex Aggressoribus Jugo Christi subiecit. Quemdam ex Pegionis proceribus de salutiferæ Crucis arcano mysterio doceri cupientem repentino miraculo convertit, nam Arboris truncum ibidem toto corpore circumplexus conspicuam figuram Crucis rudi cortici mirabiliter impressit, eoque ostentum illi, tum aliis Baptismum in fide vivificæ Crucis persuasit.

§. 26. Sane vir iste Apostolicus non solum juxta promissionem S. Evangelii, quod prædicabat, in Nomine Domini Nostri Jesu Christi Dæmonia totis regionibus ejecit, serpentes infernales visibiliter incolis minaces abstulit, ac linguis novis inter Gentes locutus est, verum etiam pluries in testimonium fidei mortiferum quid bibens innoxie discrimen vitæ superavit. Indam adhuc infidelem in partu extreme periclitantem sua zona præcingi jussam una cum prole ab interitu liberavit, ipsamque jam puerperam cum Marito, propinquis, ac domesticis lavacro Sac. Baptismatis ab infidelitate mundavit.

§. 27. Navigans cum aliis in Flumine à Magdalena nuncupato irruente tempestate Navi eversa, cunctisque in aqua immersis, orans conversionem, & incolumitatem obtinuit. Pristi-

1671.

invasus telo cadente incolumis evadit. Etiam à Dæmonibus plurima invide pertulit.

Naufragante per diem, & duas noctes natantem salvum ad litus recepit.

Visus est à terra in aestate elevatus.

Abeuntem Tubaræ gentes amare desleverunt.

Etiam hodie in fide perseverant, & ejus Hospitium in Oratorio commutatam.

Similia egit in Oppidis Cipacoe, & Peluati.

Lætus in summa rerum inopia volens vitam degebat. Fluminis impervium aquas prout voluit transegit.

Cadentes pluvia nec ipsum, nec socios attigerunt.

15. m. Indos Montis S. Marthæ sua prædicatione convertit baptizavit.

Venenum propinatum ei non nocet. Dæmones visibiliter illis Gentibus apparentes signo Crucis sæpe fugavit, & inde alios plures convertit.

Ei genuflexo visus fuit assistere SS. Doctores Ambrosius, & Thomas de Aquino in Oppido Monpoix.

In Insula S. Thomæ 200. ex Aggressoribus convertit.

Procerem cum aliis repentino miraculo pariter convertit.

In eo promissio Evangelii, quod prædicabat verificatur. Indam infidelem in partu extreme periclitantem una cum prole ab interitu liberat.

Eam deinde cum Marito, & tota familia convertit, & baptizat.

Navigans cum aliis irruente tempore navi eversa,

conversionem, & incolumitatem obtinuit. Pristi-

cunctisque in aqua immer-
sis orans in-
colunitatem
obtinuit.
Plures fan-
tati restituit,
& mortuam
ad vitam re-
vocavit.
Obedientia
obtentia in
Hispanias re-
vertitur.
Secum navi-
gantes signo
Crucis à
tempestate
liberat.

In summa
inopia Reli-
giosis, quibus
præfuit in
Conventu S.
Honuphrii
nihil defuit.
Deus ei pec-
unias ministravit
ad sus-
tentationem
pauperum.
Item pro eis
orans ab ima-
gine S. Vin-
centii Ferrerii
elevatur.
Mortificatio-
nem, summam
abstinentiã,
& alia nec
concionando,
nec re-
gendo dimi-
sit.

Studia pro-
movit.
Subditis e-
gredi à Clau-
stro non per-
misit, nisi ur-
gente neces-
sitate.
Quid Offi-
cui Cubiculi
inscribi vo-
luit.
Omnia om-
nibus erat.
Animam sui
Poenitentis
in SS. gloria
conspexit.

Sanctorum,
& ipsius
Christi Do-
mini Visi-
onibus pluries
recreatus.

Conciones
Quadragesi-
maliter in-
firmis, & na-
turaliter im-
potens ab-
solvit.

Depedita
Divinitus re-
cuperat.

Spiritu Pro-
phético cla-
rus.

Congrega-
tionem Ex-
calceatorum
Carmelitar.
tunc fundatã
prædicit bre-
vi inter Illu-
stiores Reli-
giones esse
connume-
randam.

nam valetudinem pluribus reddidisse, & defunc-
tam ad vitam Sanctissimi Rosarii applicatione re-
vocasse compertum fuit.

§. 28. Videns, nec impedire, aut ferre valens
angustias, quibus ut plurimum violenter à Præ-
fectis quibusdam etiam vulneribus, & cæde Indi
opprimebantur, obedientia obtenta in Hispanias
rediit; cumque in Mari Navis periclitaretur, ro-
gatus à Navigantibus, tumentes undas tandi
Cruce signavit, donec optata tranquillitate red-
dita, omnes ad Portum Hispani incolumes per-
venerunt.

§. 29. In Conventu S. Honuphrii post redi-
tum ab Indis ex obedientia præfuit, quem ære
alieno gravatum, & inopia ex annorum sterili-
tate orta laborantem invenit, & omnibus satis-
faciens, Religiosis nunquam in aliquo ex consu-
etis defuit. Quin, & plurimis egenis, miserabi-
libusque Personis large eleemosynas suppedita-
vit, quandoque etiam Deo illorum necessitates
revelante, & mirabiliter ei pecunias ministran-
te, quin & in adificio ad honorem S. Crucis
constructo ostendit regente Domino servis ejus
nihil deesse.

§. 30. In Cænobio Valentia Superiorum ju-
sta licet invitatus Prior constitutus, in Cella S. Vin-
centii Ferrerii regimen eidem Sancto commen-
dans, ab imagine ipsius, coram qua prostratus
orabat, se inclinante meruit amplexu honorari,
atque elevari. Mortificationes, cruentas dis-
ciplinas, frequentiam Chori, & summam ab-
stinentiam, quibus se exercebat, nec concio-
nando, nec regendo dimisit. Ut studiorum cur-
sus exacte pericerentur accurate invigilavit, cu-
piens suos subditos semper in Sanctis, aut eru-
ditis exercitiis occupatos, quorum è claustro
exitum, nisi urgente necessitate, non permisit.
Officio sui cubiculi magnis characteribus inscribi
voluit: Si hominibus placerem, Servus Dei non
essem. Ita omnibus omnia factus erat, ut qui-
libet in eo rudentis consilia, fratris familiari-
tatem, Patris benignitatem, Viri Sancti perfec-
tionem, & omnium virtutum compendium inve-
nerit.

§. 31. Contigit ei ibi videre animam cujus-
dam sui olim poenitentis (qui eundem Beatum
verbo læserat) testantem, Deum nolle eam ad
Gloriam admittere, nisi culpam ipso dimitten-
te, & pro ea celebrante, quo factò sequenti no-
cte illam in Sanctorum Gloria conspexit.

§. 32. Aliis etiam Beatorum in aeterna felici-
tate regnantium, & maxime sanctorum sui Patri-
archæ Domini, & Francisci, quin, & ipsius
Christi Domini visionibus recreatus fuit, sibi-
que omnia sua peccata dimissa fuisse audivit.

§. 33. Satabi (vulgo Xativa) à Primoribus
Civitatis rogatus pro concionibus in proxima
Quadragesima apud eos habendis, licet gravi-
bus infirmitatibus pressum, & naturaliter im-
potentem se agnosceret, à Deo, & velle, &
cursum integrum quadragesimalium concionum
perficere obtinuit. Gubernatori Valentia Jaco-
bo Ferrerio indicis ei quibusdam precibus, scri-
pturarum, de quarum amissione summopere dole-
bat, recuperationem divinitus impetravit.

§. 34. Spiritu etiam prophético ita mirifi-
ce claruit, ut & plurimas res futuras, cum in
spiritualibus, tum etiam in temporalibus, tam
circa valetudines, & mortes, quam circa Ani-
marum profectus, & mores sapissime pronun-
ciavit; Nam & S. Teresa à Jesu suam Ex-
calceatorum Claustralium tunc fundatam Con-
gregationem brevi inter illustriores Sanctæ Ec-
clesiæ Religiones (ut reipso evenit) connume-
randam esse prædixit. Tribus Regularibus di-
versos ipsorum successus, & fines, prout con-
tingerent, pronuntiavit. Virum nobilem, injuria
Prælatum quemdam vexantem, ultionem Do-
mini brevi experturum fore dixit, quod mors

ejus repentina à Domino revelante ei notum
fuisse demonstravit. Arcana etiam plurima tam
in rebus corporeis, quam secretis cordium la-
tentia, nuda, & aperta fuisse oculis mentis ip-
sius à Deo illustratæ (stupentibus omnibus)
rerum eventus ostensa fuisse indicantur, atque
in hoc dono penetrandi secreta cordium valde
singularis, ac admirandus fuit. Alia quoque
quamplura natuliter ignota, tam clare, distin-
cte, & ordinate, prout erant, aut acta, aut
cogitata enarravit, ut solum Deo revelante hæc
illi innotuisse compertum fuerit.

§. 35. Virtus ejus in toto decursu vitæ à Deo
infirmitatibus adeo mirifice perficiebatur, ut as-
siduis passionibus tolerandis magna illi patientia
opus fuerit, in complexionem enim ipsius satis
delicata, non solum potentia visiva parum va-
lens & auditus imperfectus inerat; sed etiam
horribili ulcere in crure per multos annos, &
vertigine capitis vehementer cruciabatur. Quin,
& viscerum pravus affectionibus, & aliis occul-
tis infirmitatibus maxime per biennium ante
obitum, velut aurum in fornace probavit illum
Dominus, animo sic invicto omnia tolerante
ut frequenter ex ejus ore verba Doctoris S. Ec-
clesiæ Augustini resonarent: Domine hic ure,
hic seca, hic non parcas, ut in aeternum par-
cas.

§. 36. Ubi primum convalescebat, ad mor-
tificationis, & observantia communis exercitia
revertebatur, cunctis se oblectationibus, & con-
valescentium levaminibus sponte privans, aliis
infirmis oblata sibi fercula cuncta partiebatur:
quin, & saxo decumbens sub lintheaminibus po-
sito corpus torquere consueverat, dicens arctam
esse viam, quæ ducit ad vitam.

§. 37. Sic infirmo fortior semper redditus,
agnovit sibi instare adimpletionem Divini pro-
missi, quod olim in festo S. Catharinae Virginis
& martyris obtinuerat, quando ex medio magnæ
lucis sponsum ei fuit tandem ex his tenebris in
lucem illam æternam, quæ lucet Sanctis Dei in
perpetuas æternitates migrandum esse. Nam inter
labores concionum morbo ingravescente feb-
ribus decubuit, & suscepturus pro Viatico San-
ctissimæ Eucharistiæ Sacramentum, devotissime
non sine multis lacrymis Sanctæ fidei Catholica
accuratam professionem emisit; imploravit etiam
ferventissime Domini nostri Jesu Christi auxi-
lium, & Sanctissimæ Virginis Deiparæ patroci-
nium, necnon aliorum Sanctorum, & præcipue
sui Ordinis, expressoque nomine Sancti Vincen-
tii Ferrerii subjunxit: Pater mihi currus Israel,
& auriga ejus.

§. 38. Enixe petiit à circumstantibus, ut si-
mulum cum eo Dominum deprecarentur, ne mortis
sententiam revocaret, & Joanni Boil moerenti de
gravi suæ filia infirmate, eam tunc non migratu-
ram à vita vere prædixit. Remittente postmo-
dum paulisper vi morbi, non sine labore ad sa-
crum celebrandum surgebat. Iterum ingravescen-
te infirmitate assistentem, & sapissime minist-
rantem, non sine magna sua confusione, & a-
nimi demissione habuit Joannem à Ribera Patri-
archam Antiochenum, tunc Archiepiscopum
Valentinum, qui dum in cruciatibus ipsum ad re-
signationem in Divinæ voluntatis beneplacitum
hortatur, audivit illud dicentem, se pœnas il-
las quibusvis mundi hujus terrenis bonis pluris
facere, & chariores habere. Ab his cruciati-
bus quantumvis vehementibus, nec detineri, aut
retardari potuit, quin per singulos dies per binas
horas consuetæ orationi vacaret, & sæpe Sacra
Exomologesi se purificans divino altaris Epulo
reficiebatur, aliisque infirmis horum Sacramen-
torum frequentiam suadebat, sæpe repetens, hæc
Divina mysteria non solum animæ, sed etiam
corporis, ut plurimum salutem operari.

Tribus Reg-
ul. diversos
eorum suc-
cessus, & fines
prænuñciat.
Ultionem
Dei Viro no-
bili prænuñ-
ciat, & se-
quitur.

Arcana plu-
rima tam in
rebus corpo-
reis, quam
cordium de-
tegit.

Quam plura
aturaliter
ignota, clare
& distincte
refert.

Ingens pa-
tientia in in-
firmitatibus.
Biennio ante
obitum plures
morbos
invictè tole-
ravit.

In suis Infir-
mitatibus
quid diceret.

Convales-
cens ad mor-
tificationem,
& commu-
nem obser-
vantiam re-
dit.

Levamina
Convalescen-
tium aliis dis-
percit.

Saxo decum-
bens quid di-
ceret.

Instantem
sibi mortem
agnovit.

Suscepturus
SS. Euchari-
stia: Viaticum
quid fecerit.

Circumstan-
tes rogavit,
ut secum Do-
minum de-
precarentur
ne mortis
sententiam
revocaret.

Moerenti de
gravi morbo
suæ filia præ-
dicit eam tunc
non migratu-
ram. Remissa
paulisper vi
morbi surge-
bat ad Sacrum
celebrandũ.

Eo ingravescen-
te habuit
assistentem,
& sapissime
Ministrantẽ
Archiepisco-
pum Valen-
tia.

Dicẽto Arch-
iepiscopo
hortanti ad
resignationẽ
in suis cruci-
atibus quid
responderit.
In suis cruci-
atibus quo-
tidie per binas
horas
orationi va-
cabat.

Sape S. Exomologesi se purificans Divino Altaris Epulo reficiebatur.

Aliis Infirmis frequentiam Sacramentorum suadens quid diceret.

Elevatus in Deum concentus multos audiebat.

Ante annum prædixit se moriturum in festo S. Dionysii.

Dux Gandiæ petit à S. D. benedictionem, quam humillime impetravit.

Monialis eum præfentialiter veneratur, & iterum miraculose redditur suo Monasterio.

Prædixit sibi quatuor superesse dies vite, & frequentem S. Vincentii visitatione recreatur.

Biduo ante mortem S. Olei Unctione se munit.

Ad verba prout in rubrica &c. obiit die 9. Octobris 1581.

Prodigia, quæ in ejus obitu venerunt.

Populus undique Sanctum proclamavit.

Quæ post ejus obitum contingunt.

S. C. SS. Rituum censuit constare de validitate pro certis virtutibus S. D. & miraculis in vita, & post mortem.

§. 39. Concentus muscos in ea ægritudine audiens, totus elevatus in Deum solvebatur in lacrymas. Denique variis remediis, & morbi vicissitudinibus ex animo toleratis, appropinquante S. Dionysii festivitate, qua die ante annum se moriturum esse prædixerat, plures occurrerunt certatim cupientes ab eo benedici, vel suis Rosariis ejus linteamina attingi. Inter hos filius Ducis Gandiæ genuflexus, & pedes ejus lacrymabundus osculatus benedictionem devote, & singulicenti præstolabatur, quod vir Dei se quidem maximum Peccatorum cum Divo Paulo dicitans, & mente ad nihilum suum conversus humillime præstitit. Hoc etiam divinitus forori Angelæ à Guglione Virgini Religiosæ Ordinis S. Francisci in perpetua Clausura degenti concessum fuit dum ex corde optabat præfentialiter Christi Domini Servum venerari, illico enim (ministerio creditur Angelico) ante ejus pedes constituta, & voti compos facta, suæ cellæ iterum miraculose reddita fuit. Cupiebat interim Ludovicus dissolvi, & esse cum Christo, nec aliter, quam, aut Sanctissimi Altaris Sacramenti quotidiana sumptione, aut cum Crucifixi Imagine colloquiis suas moras solabatur. Feria sexta ante obitum referenti diem Veneris esse, Benedictus Deus (respondit ille) adhuc quatuor supersunt dies, frequente celesti S. Vincentii Ferrerii visitatione, quem a teneris annis summa veneratione, & imitatione colere studuerat, recreabatur.

§. 40. Biduo ante decessum e vita sacram Olei Infirmorum unctionem devote petiit, & singulis orationibus respondens, seque Sanctis orationibus, & mortificationis exercitiis muniens, Sanctissimi Crucifixi Imaginem frequentibus oculis venerans, & orans, in die festo S. Dionysii, ut sæpe prædixerat, hora quindecima sentiens se paulatim deficere, assistentem ex more Patriarcham pro impetranda benedictione, & Sancti Evangelii lectione precatus est. Quod amantissimus Antistes uberrime lacrymans præstitit. Cumque commendationis Animæ juxta sui Ordinis Ritum preces perfolverentur, ad illa verba, ut vinculis carnis exutus pervenire mereatur ad Gloriam Regni celestis, præstante D. Nostro Jesu Christo, Spiritum suum in manus Patris vinculis carnis absolutum commendavit, septimo Idus Octobris anno reparatæ salutis millesimo quingentesimo octogesimo primo, ætatis suæ quinquagesimo quinto; Eoque temporis momento visa est ex ejus ore lux instar fulguris recta in cælos evibrata totam cellam illuminare, & supra Conventum Divina claritas fulsit. Quin & in Ecclesia pluries militiæ celestis harmonici concentus à diversis auditus sunt, & pluribus aliis signis servi sui Gloriam Omnipotens Deus notam fecit, quibus publica Populi veneratio successit, Ludovicum undique sanctum proclamantis, & certatim coronis, ac Rosariis Sacrum Corporis pignus attingere tentantis, misericordiam enim à Domino, ac Divina quæcumque beneficia se obtenturos omnes sperabant, si eum apud Divinam Clementiam Protectorem, & Advocatum obtinere digni forent.

§. 41. His accessit Altissimi erga suum servum assilientia, ita ut ejus suffragantibus meritis, & vivens, & post obitum populis in necessitatibus per opera mira, & prodigia, quibus ipse Deus in sanctis suis mirabilis dignoscitur, protector, & adjutor semper extiterit. Ex Processibus enim confectis, & ad Urbem transmissis, ac aliis auctoritate Apostolica, causam Beatificationis, & Canonizationis ejus respicientibus, Congregatio Sacrorum Rituum censuit constare, non solum de illorum validitate, & de fama Sanctitatis, deque virtutibus Theologicis, & Cardinalibus in gradu heroico, verum etiam concluden-

tes probationes continere insignium Miraculorum ejusdem tam viventis, quam defuncti.

§. 42. Cum enim esset Prior Albaidæ, Pastoribus accendentibus ignem, ventorum vi irruente, & flamma succrescente, jam ardentibus arboribus in vineis, & fruticibus, magnum excitandum esse, ad destructionem, ignem, timebatur, non sine magno Conventus detrimento, accurrit vir Dei, & elevatis oculis in cælum signo Crucis flammam benedixit, quæ illico evanuit, ac si nunquam ibi fuisset, eadem arbores læsæ exigua solum linea in signum miraculi apparente, immunes ab aduflatione visæ sunt remanere.

§. 43. Monachæ in Domo Josephi à Campo neptis hospitis Speranza Assentia dicta ab exitiali struma in collo afflicta cum fetore horrendo ex ulceribus manante, non solum circumstantibus, sed etiam ipsimet infirmæ, intolerabili, facto signo crucis super parte affecta, & lingua linita à dicto Beato Ludovico veluti à sensibus alienato, & facie ejus luce fulgida remanente, statim ægra convaleuit.

§. 44. Cadaver ipsius quadam veluti crystallina puritate sic nituit, ut adstantes in ejus virginea carne, velut in limpidissimo speculo suosmet vultus fuerint conspicui.

§. 45. Toto etiam corpore suavissimus odor erumpens non solum proxime vicinos, sed longius distitos mirifice peregrinæ fragrantia oblectamento adhalavit.

§. 46. Sex circiter mensibus loco humido, ac stillicidius obnoxio sepultum jacuerat Sancti Viri Cadaver, quando extractum, ut decentiori tumulo inferretur, integrum, incorruptumque, solis vestibus unlique putrefactis repertum est, iterumque mirabili suavolentia circumstantes implevit.

§. 47. Ursulæ Soler filia erat, cui immanes capitis dolores omne capillitium radicitus abstulerant. Medicamentum, quod magis obfuturum ab omnibus timebatur, petiit à lampade, quæ coram B. Viri sepulcro ardebat, hujus oleo perunctum caput puellæ, non solum abactis penitus doloribus, integram valetudinem, sed & capillos recuperavit.

§. 48. Quædam Puella oculis orbata ad fontem loci Ruzafa et quo Beatus bibere solebat, lotis oculis pristinum eorum usum recuperavit.

§. 49. Gaspar Ramirez cæcus, ad tumulum Sancti novenam peragens, ultimaque die oculos sepulcro cum fide applicans, profusivum crocei humoris emisit ab oculis, ac subito cæcitas suæ caliginem lætus absterxit.

§. 50. Lactanti Andræe Abreus cum aruissent mamillæ, novena ad sepulcrum sancti exacta, mox pristinam lactis affluentiam impetravit.

§. 51. Isabella Joanna Salon cum pluribus annis graviter ulceroso quodam abscessu torqueretur, attracta, feretro, quod S. Cadaver gestaverat, perfectæ sanitatis beneficio potita est.

§. 52. Isabella Gerbin supradictæ Ruzafa benedictio fonte abluta, simul, & febrim, & dysenteriam, & herniam incolumis abegit.

§. 53. Anna Monfort, cui paralysis usum membrorum profus ademerat, & morbi violentia situm oris fœdissime distorserat, haustu aquæ ex eodem Ruzafa Fonte, ac invocato Sancti Ludovici nomine, tum ipsa valetudini, tum os priori situi restitutum fuit.

§. 54. Hieronymæ Capell filiolus rupto peritonæo, forasque extrusus intestinis jugiter ejulans, & sanguinem vomens, ubi tandem a matre ad fontem Ruzafæ panis in eo madefactis incinctus fuit, integre sanus domum reportatur.

§. 55. Vincentia Morell vidua ex nervorum dira attractione per undecim menses decubua, fœdisque ulceribus, undique plena, dum panno, quo Sanctus usus fuerat, nervos, & ulcera successive obsignat, eodem ordine, & hæc sanari,

Liberatio ab incendio.

Sanatio ab exitiali struma.

Ejus Cadaver nituit ut speculum.

Olorem suavissimum reddit.

Post sex menses integrum, incorruptumque reperitur.

Unctæ oleo lampadis sepulcro S. D. ardentis, ab immanis dolore capitis liberatur, & capillos recuperat jam amissos.

Oculis orbata, ejulque ad fontem S. D. lotis visum recuperat.

Cæcus pariter ad sepulcrum S. D. visum pariter recipit.

Aridis Mamillis lactem recuperat.

Ulceroso abscessu tora ad feretrum S. D. fanitate recuperat.

Benedictio fonte abluta à febrim, dysenteriam, & hernia liberatur.

Paralytica haultu ejulæ aquæ, & invocato nomine S. D. pristina valetudini restituitur.

Rupto Peritonæo, forasque extrusus intestinis, panis in eodẽ fonte madefactis incinctus integre sanus evadit.

Nervis attractis, fœdisque ulceribus per eam panno S. D. se obsignat, & sanatur.

Panes multiplicati in Conventu S. Honuphrii.

Fractis cruribus ad sepulcrum S. D. in pedes exiliit.

Acuta febris medullitica exulta ad ratum Rosarii S. D. statim febris abscedit.

Paulus V. S. D. Catalogo Beatorum adscriptus. Miracula post Beatificationem.

Incorruptio Corporis post 66. annos ab ejus obitu.

Repentina sanatio à febre, Dysenteria, & Vomitiibus.

Præservatio Puellæ in curru mole Carbonum onusto rapido tractu currente.

Liberatio instantanea à deformi hernia.

Clemens IX. decrevit posse tuto deveniri ad solemnem d. Beati Canonizationem. Preces Leopoldi Imperatoris Caroli II. Hispaniarum Regis, & Ordinis Prædicatorum.

& illos vivide sensit explicari, finitaque singulorum oblatione, vegeta lectum reliquit.

§. 56. Cum in Conventu S. Honuphrii Priorem agens recitanda Religiosorum Communitati panes deesse adverteret, Christi in deserto providentiam imitatus, septem fragmenta, quæ solum domi superfuerant, arripuit, eaque solo benedictionis impendio sic multiplicavit, ut non tantum in prima mensa Fratribus triginta, & amplius in prandium abunde suffecerint, sed etiam reliquos in secunda mensa congrue saturaverint.

§. 57. Joanni de Pedevera domestico Valentini Archiepiscopi famulo delapsus ex alto pondus gravissimum ita utrumque crus diffraxerat, ut per novem menses aliter, quam grallis innixus moveri non potuerit. In his ægerrime usque ad Sancti viri sepulcrum accedens, fusa oratione confestim in pedes exiliit, grallisque inibi relictis, domum incolumis repedavit.

§. 58. Isabella Vincentia Pajades acuta febris medullitica exulta, jamque à Medicis derelicta, morti appropinquabat; Sed ad contactum Rosarii, quod S. Ludovico, dum vixit usus fuerat, subito mirantibus quotquot aderant, febris abscedit.

§. 59. His, aliisque non paucis virtutibus, ac signis permotus fel. rec. Paulus V. prædecessor noster, Servum Dei Ludovicum Catalogo Beatorum adscriptus. Exinde aliis Processibus rite confectis approbata insuper fuere miracula, quæ subsequuntur.

§. 60. Primum incorrupti Sacri Corporis post annos fere sexaginta sex ab ejus sepultura, tamen nunquam interea fuisset aut exenteratum, aut illis adversus corruptionem condimentis imbutum. Et nihilominus dum anno 1647. transferebatur in pretiosius monumentum, adhuc flexibile, illud, atque tractabile inveniebatur.

§. 61. Secundum in repentina sanatione Pueruli Aloysii Vincentii Montefinos, qui ardentissima correptus febre, exhaustus dysenteria, & vomitibus, scaturiens vermibus, jamque costulis stomacho adnatis eo deductus erat, ut domesticis plane videretur extinctus, unde mortalibus involucris obfasciatus parabatur ad sepulturam. At moestissimus parens factus ad S. Ludovici tumbam recursum, atque ibidem emissio voto, cum festinus domum revertitur, filiolus pulsam explorans vitam indicium reperit, statimque Puer oculos aperiens, ex integro sanus deprehenditur.

§. 62. Tertium in stupenda præservatione quadriennis Puellæ Gesualdæ Gildæ Ramirez, quam curru mole carbonum onustus, rapidoque sex mulorum tractu celer obterendam humi dejecta, ac duabus rotis substratam valide opprimebat: sed implorato Sancti Ludovici præsidio surrexit incolumis Puella, & in evidentiam miraculi apparuerunt in ejus capite, collo, & humeris clavorum signa à rotis leviter impressa.

§. 63. Quartum in Bartholomæo Christophoro Damingue, quem deformis hernia pendulis intestinis adeo laxaverat, ut scibi in genua procurberet, scrotum ulceribus jam erosum, ac putrescens humum tangeret. Sed ad invocationem S. Ludovici tota hæc miselli calamitas illico evanuit.

§. 64. His, & aliis deductis, approbatisque Miraculis emanavit Decretum à piæ mem. Clemente IX. etiam prædecessore nostro, posse tuto deveniri ad solemnem prædicti Beati Canonizationem, pro qua obtinenda acceperunt Charissimorum in Christo filiorum nostrorum Leopoldi I. Romanorum Regis in Imperatorem electi, & Caroli II. Hispaniarum Regis, necnon, & Ordinis Prædicatorum preces, quibus à prædictis Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris, & à nobis eandem sæpius postulaverunt. Quapropter ejus vitæ sanctissimæ meritis exigentibus, & ad prædictorum preces inclinati, cum jam nihil deesset eorum, quæ ad hanc Sacrosan-

ctam functionem necessario ex Sanctorum Patrum auctoritate, Sacrorum Canonum Decretis, S. R. E. antiqua consuetudine, ac novorum Decretorum præscripto agenda, & servanda requirebantur, justum, & debitum esse censentes, ut quos Deus honorat in Cælis, nos venerationis officio laudemus, & glorificemus in Terris, hodie in Sacrosancta Basilica Beati Petri Principis Apostolorum, in qua solemniter cum ejusdem S. R. E. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, ac dilectis filiis Romanæ Curie Prælatibus, officialibus, & Familiaribus nostris, Clero Sæculari, & Regulari, ac maxima Populi frequentia mane convenimus, post trinas pro Canonizationis Decreto nobis nomine dicti Caroli Regis per dilectum filium nostrum Ludovicum tit. S. Sabina S. R. E. Presbyterum Cardinalem de Portocarrero pro parte ejusdem Regis porrectas petitiones, post Sacros Hymnos, Litanias aliasque preces, post Spiritus Sancti gratiam rite imploratam.

§. 65. Ad honorem Sanctissimæ, & Individuæ Trinitatis, ad exaltationem Sanctæ Fidei Catholicæ, & Christianæ Religionis augmentum, auctoritate D. N. Jesu Christi, Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac nostra matura deliberatione præhabita, & Divina ope sæpius implorata, ac de Venerabilium fratrum nostrorum ejusdem S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum in Urbe existentium Consilio, Beatum Ludovicum Bertrandum SANCTUM esse decrevimus, & diffinivimus, ac Sanctorum eum Catalogo adscriptimus, prout præsentium tenore decernimus, diffinimus, & adscribimus: statuentes ab Ecclesia Universali quolibet anno die 10. Octobris memoriam ejus inter Sanctos Confessores non Pontifices pia devotione recolere debere. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti Amen.

§. 66. Eadem auctoritate omnibus utriusque sexus Christianidelibus vere pœnitentibus, & confessis, qui annis singulis in die festo ipsius S. Ludovici ad sepulcrum, in quo ejus corpus requiescit visitandum acceperint, septem annos, ac totidem quadragenas de injunctis eis, ut alias quomodolibet debitis pœnitentiis misericorditer in Dño relaxavimus in forma Ecclesiæ consueta.

§. 67. His prædictis Deum Patrem æternum, Regemque Gloriæ Christum Dñum Patris sempiternum Filium, & sanctum Paraclitum spiritum, unum Deum, unumque Dominum laudibus, & confessionibus venerati, sacroque Hymno *Te Deum* solemniter decantato, peculiari in honorem Beati Ludovici Oratione precati sumus per ejusdem merita, atque ad Altare S. Petri Apostoli Missam celebravimus cum ejusdem S. Commemoratione, omnibusque Christianidelibus tunc præsentibus plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem concessimus.

§. 68. Equum igitur est nos gratias agere, & laudare Deum Patrem Omnipotentem, qui servum suum benedixit in omni benedictione spirituali, ut esset sanctus, & immaculatus coram ipso, & dedit illum Universis Christianidelibus tanquam fulgentem lucem in hac nocte peccatorum, & tribulationum nostrarum, ut Ecclesiæ pacem, & tranquillitatem, Principibus Christianis optatam concordiam, & infidelibus à via salutis errantibus lumen veritatis obtineat. Adeam igitur cum fiducia Thronum Divinæ pietatis, ore, & opere supplicantes, ut S. Ludovicus universo Christiano Populo proficit meritis, & exemplis, precibus adsit, ac patrocinio, & in tempore iracundiæ fiat reconciliatio.

§. 69. Cæterum quia difficile foret præsentibus nostras literas ad singula loca ubi opus esset deferri, volumus, ut earum exemplis etiam impressis, manu tamen publici notarii subscriptis,

Pontifex in Basilica S. Petri convenit pro solemni Canonizatione cum solitis caeremoniis.

Canonizatione.

Sancti festum decernitur.

Indulgentia 7. annor. & totid. quadragenarum visitantibus sepulcrum dicti Sancti in die festo singulis annis.

Præmissis laudibus, & confessionibus Pontifex Missam celebrat cum ejusdem Sancti commemoratione. Omnibus præsentibus Indulgentia plenariam concedit.

Gratias agit Deo.

Fides transumptorum.

& sigillo alicujus Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem ubique fides adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio po-
nalis.

§. 70. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostri Decreti, diffinitionis, mandati, statuti, concessionis, elargitionis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursum.

Edit. 12. Apr.
1671.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo septuagesimo primo, Pridie Idus Aprilis, Pontificatus Nostri Anno primo.

† Ego Clemens Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

† Ego Franciscus Episcopus. Ostien. Card. Barberinus S. R. E. Vice-Cancellarius.

† Ego F. M. Episcopus Portuen. Card. Brancatius.

† Ego Uldericus Episcopus Tusculanus Card. Carpinus.

†

† Ego Virginus Episcopus Albanensis Cardinalis Ursinus.

†

† Ego Cæsar Presbyter Card. Fachennus.

†

† N. Tituli S. Mariæ Transiberim Cardin. Ludovisus.

† Ego Alderanus tit. S. Prædixi Presbyter. Cardin. Cybo.

† Ego Fridericus tit. S. Petri ad Vincula Presbyter. Card. Sfortia.

† Ego Benedictus tit. S. Honuphrii Presbyter. Card. Odescalus.

†

† Ego Aloysius tit. S. Alexii Presbyter. Cardinalis Homodeus.

† Ego P. tit. S. Marci Presb. Card. Otthobonus.

† Ego Laurentius tit. S. Chrisogoni Cardin. Imperialis.

† Ego Marcellus tit. S. Stephani in Monte Cælio Preb. Card. Santacrucius.

† Ego Jo. Baptista tit. S. Marcelli Presbyter. Card. Spada.

† Ego Franc. tit. SS. Quatuor Coronator. Cardin. Albinius.

† Ego Octavius tit. S. Cæcilie Presbyter. Card. de Aquaviva, & Aragonia.

† Ego Carolus tit. Sanctæ Priscæ Presbyter. Cardin. Pius.

† Ego Carolus tit. S. Eusebii Presbyter. Cardinalis Gualterius.

† Ego Flavius tit. S. Mariæ de Populo Presb. Card. Chisius.

†

† Ego Jacobus tit. S. Pancratii Presbyter. Cardinalis Franzonus.

†

† Ego Petrus tit. Sancti Callixti Presbyter. Cardinalis Vidonus.

† Ego Franciscus Maria tit. S. Matthæi Presbyter Cardinalis Mancinus.

†

† Ego Nerius tit. SS. Nerei, & Achillei Cardin. Corsinus.

† Ego Carolus tit. S. Anastasiæ Presbyter. Cardinalis Bonellus.

†

† Ego Carolus tit. S. Sufannæ Presbyter. Cardinalis Carassa.

† Ego P. tit. SS. XII. Apostolorum Presbyter. Card. de Alteriis S. R. E. Camerarius.

† Ego Cæsar tit. S. Jo: ante Portam Latinam Presbyter. Card. Rasponus.

†

† Ego Jacobus tit. S. Mariæ de Pace Presb. Cardin. Ninius.

† Ego Julius tit. S. Martini in Montibus Presbyter. Cardin. Spinula.

† Ego Carolus tit. S. Mariæ de Araceli Presbyter Card. Robertus Vitor.

†

† Ego Jacobus tit. S. Sixti Presbyter. Cardinalis Rospirosius.

† Ego Ludovicus tit. S. Sabina Presbyter Cardin. Portocarrerus.

†

† Ego Joannes tit. S. Bernardi Presbyter. Cardinalis Bona.

† Ego Federicus tit. S. Augustini Presbyter Cardin. Borromeus.

† Ego Camillus tit. S. Mariæ Dominica Presbyter Card. Maximus.

† Ego Gaspar tit. S. Pudentianæ Presbyter Cardin. Carpinus.

†

† Ego Fridericus tit. S. Nicolai in Carcere Diac. Card. Hassia.

†

† Ego Carolus Sancti Casareï Diacon. Card. Barberinus.

† Ego Decius Sancti Eustachii Diacon. Cardinalis Azzolinus.

† Ego Paulus tit. S. Nicolai Diac. Cardinalis Sabelus.

†

† Ego Sigismundus S. Georgii in Velabro Diaconus Cardinalis Chisius.

I. G. Slufius.

Visa de Curia S. de Pilastris.

Loco † Plumbi,

D. Ciampinus!

Registrat. in Secretaria Brevium.

Indulgentia Plenaria perpetua pro visitantibus Ecclesias Fratrum, & Monialium Ordinis S. Dominici, tam erectas, quam erigendas ubicumque locorum in Festis SS. Ludovici Bertrandi die 10. Octob., & Rosæ de S. Maria die 30. Augusti.

XIX.

Die 15. Maji
1671. An. 2.

Nunc pri-
mum imprel-

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Redemptoris, & Domini Nostri Jesu Christi, qui gloriosos saluberrimorum, quæ Nobis reliquit, exemplorum sectatores altis decoravit honoribus, & cælestis beatitudinis confortes effecit, vices, licet immeriti, gerentes in Terris, spiritualium munerum Thesauros, quorum nobis credita est dispensatio, libenter erogamus, sicut ad excitandam, & fovendam erga eisdem Beatos Cæli incolas fidelium devotionem, salubriter expedire in Domino arbitramur.

§. 1. Cum itaque Nos nuper ad honorem Sanctissimæ, & individuae Trinitatis, ad exaltationem Catholicæ fidei, & Christianæ Religionis incrementum, de Venerabilium fratrum nostro-

Exordium.